

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014. 17^Ο ΜΑΤΘΑΙΟΥ. ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.

Προεόρτια Της Γεννήσεως Της Υπεραΐας Θεοτόκου.

**ΣώζονΤος μάρτυρος
ΕΤΟΣ 7^{ΟΝ} Τεύχος 311**

Η σημερινή Κυριακή ονομάζεται Κυριακή προ της Υψώσεως, και στην περικοπή από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη που ακούσαμε, ο Χριστός μιλάει και προλέγει τον σταυρικό Του θάνατο. Μας λέει πως όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι και ο ίδιος πρέπει να υψωθεί και να θυσιαστεί, ώστε ο καθένας που θα πιστεύει σε Αυτόν, θα έχει αιώνια ζωή. Χρησιμοποιεί ο Χριστός εδώ ένα γεγονός από την Παλαιά Διαθήκη, με σκοπό να καταστήσει σαφές το νόημα των λόγων Του και παράλληλα να προετοιμάσει τους μαθητές Του για τα γεγονότα του Πάθους και της σταυρικής Του θυσίας που έμελλαν να ακολουθήσουν.

Κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης περιπλάνησής τους στην έρημο, οι Ισραηλίτες βρέθηκαν κάποτε σε έναν τόπο όπου από τα δαγκώματα φαρμακερών φιδιών ο λαός αποδεκατιζόνταν. Τότε ο Θεός προσέταξε τον Μωυσή να κατασκευάσει ένα χάλκινο ομοίωμα φιδιού και να το υψώσει επάνω σε ένα ξύλο στο μέσον του καταυλισμού, ώστε κάθε φορά που κάποιος πληγωνόταν από φίδι, να στρέφει το βλέμμα του προς το χάλκινο ομοίωμα και να θεραπεύεται. Αυτή η εικόνα, όπως ο ίδιος ο Χριστός μάς λέει, αποτελεί προτύπωση του σταυρικού Του θανάτου. Μόνο που τώρα ο Χριστός θεραπεύει από τα τραύματα του νοητού φιδιού, δηλαδή του Διαβόλου, και παρέχει την αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που με πίστη προστρέχουν προς τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, τον σταυρωθέντα και αναστάντα Κύριο.

Στη συνέχεια ο Χριστός μάς λέει ότι ο Σταυρός και το Πάθος προέρχονται από την άπειρο αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. Μια αγάπη που υπαγορεύει την εκούσια θυσία αυτού του ίδιου του Υιού του Θεού. Ο Χριστός ανέβηκε στο σταυρό όχι εξαιτίας του φθόνου των Ιουδαίων, αλλά επειδή ο ίδιος το επέλεξε, επειδή με το δικό Του αθάνατο αίμα επρόκειτο να ζωογονήσει κάθε άνθρωπο πριν και μετά από Αυτόν, και να τον απελευθερώσει από τα αιώνια δεσμά του θανάτου που επιφέρει η ζωή μακριά από τον Θεό.

Γι' αυτό και τονίζει ξανά πως ο καθένας που θα πιστέψει στον Χριστό δεν πρόκειται να χαθεί, αλλά θα του δοθεί από τον φιλόανθρωπο Θεό η αιώνιος ζωή. Το τονίζει θέλοντας να μάς δείξει ότι για την σωτηρία μας δεν αρκεί μόνον η φιλανθρωπία του Θεού και η αγάπη Του, αλλά και η δική μας πίστη. Γιατί η πίστη είναι το μόνο μέσο που μπορεί να μεταχειριστεί ο άνθρωπος για να προσεγγίσει τον Θεό και στη συνέχεια να στρέψει νοερά το βλέμμα του προς τον Σωτήρα Χριστό, να προσευχηθεί και να λάβει, σύμφωνα με το μέτρο και την ένταση της

πίστεώς του, τη συγγνώμη, την άφεση των αμαρτιών, τη θεραπεία από τις πληγές των παθών του και από τις προσβολές του Διαβόλου και την κοινωνία με την όντως Ζωή, την ένωσή του δηλαδή με τον Χριστό. Η πορεία επομένως της σωτηρίας μας έχει σαν βασική προϋπόθεση την πίστη μας προς τον Ιησού Χριστό, που σταυρώθηκε για να μας λυτρώσει από την αμαρτία και αναστήθηκε για να μας ελκύσει στην αιώνιο ζωή, μαζί με τους αγγέλους και τους αγίους.

Με την τελευταία του φράση στο σημερινό Ευαγγέλιο, ο Χριστός διαβεβαιώνει ότι δεν ήρθε στον κόσμο για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σώσει τον κόσμο. Αυτή ίσως είναι και η μεγαλύτερη διαφορά ανάμεσα στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους την τήρηση των Νόμων Του και συχνά αποδίδει δικαιοσύνη, άλλοτε ευλογώντας τους δίκαιους και άλλοτε τιμωρώντας τους παραβάτες του Νόμου Του. Στην Καινή Διαθήκη ο Θεός προσφέρει θυσία τον μονογενή Του Υιό, και από δίκαιος κριτής γίνεται φιλεύσπλαχνος Πατέρας που συγχωρεί και σώζει όσους πιστεύουν στον Ιησού Χριστό και μετανοούν γνήσια και έμπρακτα. Αυτή τη συγγνώμη και την άπειρη αγάπη θα επισημάνει πολλές φορές ο Κύριος στις Παραβολές Του και βέβαια θα κάνει πράξη με το Πάθος Του, με το Σταυρό και με την Ανάσταση.

Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που ο Σταυρός του Χριστού είναι το όπλο της σωτηρίας των χριστιανών. Δεν είναι τυχαίο που αποτελεί το τρόπαιο και το καύχημά μας. Δεν είναι τυχαίο που από φονικό όπλο έγινε σύνεργο ζωής. Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος θα πει με βροντερή φωνή ότι το μόνο πράγμα για το οποίο καυχάται είναι ο Σταυρός του Χριστού. Γι' αυτό κάθε πιστός τον φέρει επάνω του, στο λαιμό του, γι' αυτό σφραγίζουμε το σώμα μας με το σημείο του σταυρού, γι' αυτό οι ιερείς ευλογούν κάνοντας το σημείο του σταυρού στον αέρα, ή ακόμα στο σώμα και το μέτωπο των πιστών. Γιατί ακριβώς μάς υπενθυμίζει τον Κύριό μας και μάς προστατεύει από κάθε προσβολή και πειρασμό και μάς αγιάζει, κάθε φορά που τον σχηματίζουμε επάνω μας με πίστη, επικαλούμενοι την βοήθεια και το άπειρο έλεος του Θεού. Αυτό που χρειάζεται να διαθέτουμε εμείς, είναι να έχουμε πίστη στον Χριστό, να αντλούμε την ελπίδα μας από τον Θεό και να μην κρίνουμε τον πλησίον μας, αλλά να του προσφέρουμε την αγάπη μας, εφόσον ούτε ο ίδιος ο Κύριός μας κρίνει κανέναν, αλλά παρέχει την συγγνώμη και την Ζωή.

Γενέθλιον της Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου)

Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε την Γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της γυναίκας εκείνης που έγινε η απαρχή της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους, καθώς έγινε η κατά σάρκα Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού, του Ιησού χριστού, που με την ενανθρώπησή Του και το σωτηριώδες έργο Του λύτρωσε την ανθρωπότητα από την τυραννία του θανάτου και μας προσκάλεσε όλους στην Βασιλεία του Θεού. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε και ευγνωμονούμε τον Θεό για την Πρόνοιά Του και για τούτο το κοσμοσωτήριο γεγονός. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε τη θαυματουργό γέννηση της Παναγίας μας, από το στείρο και άτεκνο ζευγάρι, τον Ιωακείμ και την Άννα.

Και όπως ο Θεός χάρισε στον Αβραάμ και τη Σάρα τον γιο τους Ισαάκ, ώστε να πραγματοποιηθεί η υπόσχεσή Του προς τον Πατριάρχη Αβραάμ ότι τα παιδιά των παιδιών του θα κατοικήσουν την Γη της Επαγγελίας, έτσι και τώρα, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η υπόσχεσή Του για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους, δίνει τέκνο στον Ιωακείμ και την Άννα την Παρθένο Μαρία που με την υπακοή της στο θέλημα του Θεού θα γίνει η Μητέρα όλης της ανθρωπότητας και η καταφυγή και προστασία κάθε ανθρώπου που την επικαλείται με πίστη.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι και η ίδια η γέννηση της Παναγίας μας ήταν αποτέλεσμα της πίστης των γονέων της. Πράγματι, ο Ιωακείμ και η Άννα δεν απελπίστηκαν, αλλά ακόμα και σε μεγάλη ηλικία πίστευαν στην αγαθοσύνη του Θεού και Τον παρακαλούσαν να κάνει το θαύμα Του και να τους χαρίσει παιδί. Και ο Θεός, όντας φιλόανθρωπος, εισάκουσε τις προσευχές τους και αντάμειψε την πίστη τους: έκανε το θαύμα και έλυσε την στειρότητα της Άννας και έτσι γεννήθηκε η Παρθένα Μαρία.

Και αν η πίστη των αγίων Προπατόρων, του Ιωακείμ και της Άννας, συνίστατο στο ότι δεν έχασαν ούτε για μια στιγμή την ελπίδα τους στο Θεό, στο πρόσωπο της Παναγίας μας η πίστη προς τον Θεό έγκειται στην εμπιστοσύνη που η ίδια επέδειξε στον Αρχάγγελο Γαβριήλ, όταν της ανακοίνωσε το θέλημα του Θεού να φέρει στον κόσμο τον Χριστό. Η πίστη της Παναγίας προς τον Θεό συνίσταται επίσης στην αποδοχή και την υπακοή της στο θέλημα του Θεού. Και το πόσο σημαντική είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού φαίνεται αν αναλογιστούμε τί θα γινόταν αν η Παναγία επέλεγε να ζήσει σύμφωνα με το δικό της προσωπικό και εγωιστικό θέλημα. Χωρίς τη συγκατάθεσή της, χωρίς την πίστη της, χωρίς την υπακοή της, δεν θα μπορούσε να γεννηθεί ο Χριστός, ο λυτρωτής του κόσμου.

Η συγκατάθεσή της επομένως είναι που επιτρέπει να πραγματοποιηθεί το θαύμα της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου». Η Παναγία μας είναι η «κεκλεισμένη Πύλη» της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης, διαμέσου της οποίας ο Θεός έγινε άνθρωπος και ήλθε στη γη και άλλαξε την παγκόσμια ιστορία παρέχοντας σε όλους τη συγγνώμη, τη ζωή και την Ανάσταση. Η Παναγία μας είναι αυτή που σε κάθε βήμα του Χριστού τον ακολουθούσε και σιωπηλά αποταμίευε μέσα της όσα εκείνος δίδασκε και έπραττε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Είναι επίσης εκείνη που υπέμεινε καρτερικά και αγόγγυστα τον πόνο του Πάθους και του σταυρικού θανάτου του Υιού της, αλλά και πρώτη, μαζί με τους μαθητές του χριστού, έγινε μάρτυρας της Αναστάσεώς Του.

Με τη ζωή της, με την πίστη της, με την αφοσίωσή της στο θέλημα του Θεού, με τον πανάγιο βίο της, η Παναγία έγινε και είναι η Μητέρα όλων των πιστών χριστιανών, μιας που και ο ίδιος ο Χριστός μάς αποκάλεσε αδέρφια Του. Η Παναγία μας είναι εκείνη που πρώτη ακούει, ως σπλαγχνική Μητέρα, τις προσευχές και τις ικεσίες μας και παρακαλεί τον Υιό της να σώζει τον κόσμο. Για όλους αυτούς τους λόγους, και κυρίως για την διαρκή παρουσία της δίπλα μας, σε κάθε ανάγκη και σε κάθε κίνδυνο, σωματικό ή πνευματικό, τιμούμε σήμερα και πανηγυρίζουμε την αγία γέννησή της.

Ας υμνήσουμε λοιπόν όλοι την αγία Παρθένα Μαρία, διότι από αυτή προήλθε το φως το αληθινό, που μας φωτίζει και μας αγιάζει. Ας υμνήσουμε και ας τιμήσουμε εκείνη που έγινε ναός του Θεού και Μητέρα της Ζωής εξαιτίας της υπέρτατης καθαρότητάς της και της αγιότητας του βίου της. Ας

υμνήσουμε και ας δοξολογήσουμε αυτή που φανέρωσε το θέλημα του Θεού, την κεκλεισμένη πύλη που βλέπει προς την Ανατολή και φώτισε τον κόσμο με την είσοδο του Δεσπότη Χριστού διαμέσου αυτής, της Υπεραγίας και Αειπαρθένου Θεοτόκου. Και ας προσπαθήσουμε να την μιμηθούμε στην υπακοή της στο θέλημα του Θεού και στον τρόπο που διαφύλασσε πάντοτε τον εαυτό της καθαρό από τους πειρασμούς και από τις αμαρτίες. Και τέλος, ας την παρακαλέσουμε εκτός από παράδειγμα να είναι και βοηθός μας στις θλίψεις του βίου και στον καθημερινό πνευματικό μας αγώνα.

ΑΓΙΟΣ ΣΩΖΩΝ

Ο Άγιος Σώζων έζησε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. Πατρίδα του ήταν η Λυκαονία και σαν εθνικός ονομαζόταν Ταράσιος. Όταν βαπτίσθηκε χριστιανός, ονομάσθηκε Σώζων. Βοσκός στο επάγγελμα, προσπαθούσε να μιμείται την ημερότητα των προβάτων, που θαύμαζε πολύ. Πολλές φορές τον ενοχλούσαν και τον αδικούσαν οι άλλοι βοσκοί, αλλά αυτός πάντοτε στάθηκε πράος απέναντι τους. «Μου είναι ντροπή», έλεγε, «να γίνω κατώτερος από τα πρόβατα που βόσκουν». Μελετούσε με επιμέλεια την Αγία Γραφή, και όταν στην εξοχή συναντούσε ειδωλολάτρη, προσπαθούσε να τον κατηχήσει στο Χριστό. Κάποτε ο Σώζων πήγε στην Πομπηϊούπολη της Κιλικίας, όπου υπήρχε ένα χρυσό ειδωλολατρικό άγαλμα. Μόλις το είδε, η ψυχή του πράου Σώζοντα παροργίστηκε. Τότε, με θάρρος πολύ έσπασε το δεξί χέρι του χρυσού αγάλματος, το πούλησε και τα έσοδα διαμοίρασε στους φτωχούς. Ο έπαρχος Μαξιμιανός αναστατώθηκε και φυλάκισε πολλούς ανεύθυνους. Όταν το έμαθε αυτό ο Σώζων, παρουσιάστηκε στον έπαρχο και στις απειλές του με ήρεμο ύφος απάντησε ότι μέσα στο ναό το άγαλμα ήταν άχρηστο, ενώ έτσι ωφέλησε και κάποιους φτωχούς. Αμέσως τότε, αφού τον βασάνισαν φρικτά, τον έριξαν στη φωτιά, όπου ο πράος και ζηλωτής βοσκός απήλθε προς τον Κύριο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

8 Σεπτεμβρίου	Δευτέρα	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος. Η γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.
9 Σεπτεμβρίου	Τρίτη	7-9:00 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Των Αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας Άννης.
13 Σεπτεμβρίου	Σάββατο	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Χρυσοστόμου Σμύρνης, Κορνηλίου εκατοντάρχου, Αριστείδου μάρτυρος. 6:30 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός. Αγιασμός με Τίμιο Ξύλο.